

kunde imidlertid jeg ønske at være sikker paa, at de Foranstaltninger, som der nu allerede er i saa Henseende, blive bibeholdt, og Tændelsen gaar i Retning af at imødekomme de Krav, der rejses ad denne Vej. Som man vil se af et Endringsforslag, er Mindstebetalingen sat til 15 Ore for en Billet ligesom i Regeringens Forslag. Det er Endringsforslaget under Nr. 40. Altsaa, ifølge dette Lovforslag vil den mindste Pris for Billetter for Fremtiden blive 15 Ore; men som den højtærede Minister og flere vide, eksisterer der jo i Aarhus det Forhold, at Aarhusbanerne Sommer søndage befordres til Riis Skov for 10 Ore. Hvis denne Pris blev hævet til 15 Ore, vilde det øve en uheldig Indvirkning paa Benyttelsen af disse Tog, og jeg kunde dog nok ønske at have dem sikrede. Der staar i Lovforslagets § 59 den Sætning: „Derimod ere Prisnedsættelser tilladelige, naar de ere behørig offentliggjorte og lige tilgængelige for alle under samme Bilkar.“ Jeg og flere andre Medlemmer have haft Grund til at antage, at denne Sætning sigtede til lignende Forhold, at den altsaa gav Administrationen Ret til under særlige Forhold ved særlige Vejligheder, naar der var Anledning dertil — saadanne Anledninger, som jeg her har fremdraget — da at nedsætte den Takst, som her er foreslaaet. Derom kunde jeg ønske at høre den højtærede Ministers Mening. Endvidere er det jo ikke nogen ubekendt Sag, hvilken Betydning Søndagstogene til Klampenborg have for Kjøbenhavnerne, og ligeledes de øvrige Banetog, som føre ud i Kjøbenhavns Omegn. Det er jo en kendt Sag, at Klampenborgbanen betaler sig ganske godt, at det vistnok er den Banestrækning, som betaler sig bedst af samtlige Banestrækninger her i Landet, og der kunde da være Anledning til nu, da vi ere ved Nedsættelser for Taksterne, at tage det Spørgsmaal op, om der ikke kunde være Grund til at nedsætte den Betaling, som nu tages for Befordring med Klampenborgtogene om Søndagene. Jeg tror, at dette vilde have en ganske overordentlig Betydning, og at det var noget, som vilde være meget heldigt. Maaſte kunde Forholdet ordnes saaledes, at man kom til noget lignende som i Sverige, nemlig at udstede Søndagskort, som gav Afgang til de forskellige Baner, der føre fra Byen ud i Omegnen, og at man ad den Vej altsaa udrettede det mest mulige for at bringe den Sag, som jeg her har omtalt, videre frem og gjorde det saa let tilgængeligt som muligt for Befolkningen at komme ud om Søndagen og høste den Nytt, haade sjælelig og legemlig, som deraf følger.

Hvad jeg her har udtalt, gælder for saa vidt ogsaa om en anden Art af Tog, de saakaldte Arbejdstog. Der er jo sat saadanne Tog i Bevægelse, som føre Arbejderne tidlig om Morgenen ind til deres Arbejde og føre dem hjem igen om Aftenen, og særlig er der oprettet et saadant tidligt Tog af denne Grund. Der kunde ogsaa være Anledning til, at der med disse Arbejdstog blev gjort en Undtagelse, saa at man kom noget ned med Prisen her, idet ogsaa den Bevægelse burde støttes; som giver sig Udslag i, at Arbejderne flytte ud i Byens Udkant, ud, hvor der er lidt friskere Luft, og deraf tage ind til deres Arbejde i Byen. Ogsaa det har jo en ganske overordentlig Betydning for Befolkningens Sundhed, og man burde, synes det mig, imødekomme dette saa meget som muligt. For mig staa de Forhold, jeg her har omtalt, som ganske overordentlig vigtige. Over for Forhold af den Art burde man ikke lægge Sagen paa en Guldvægt og spørge, om Banerne derfor vilde give saa meget mere eller saa meget mindre; man bør her se paa, hvad der er Befolkningens sande Løb, og det tror jeg, det vil være at imødekomme de Krav, som jeg har omtalt her. — Endnu kunde jeg ønske at sige et Par Ord om det saa meget omtalte Fribilletssystem. At dette Forhold, som det har været hidtil, er højt upassende, tror jeg, at alle ærede Medlemmer, der have gennemlæst Betænkningen, ville være enige om, og man kan i saa Henseende ikke blot fremdrage et enkelt Omraade, men det gælder paa mange forskellige Omraader. Jeg kan i denne Henseende slutte mig til, hvad der blev udtalt af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Keergaard). Men der er et andet Forhold, jeg vil berøre med Hensyn til denne Sag. Hvis man søger at komme til en ny Ordning her, ønsker jeg, at Forholdet maa blive opfattet saaledes, som jeg ser paa det. For selve Banearbejdernes Vedkommende ere disse Fribilletter, som de have en Ret til, nemlig en saa væsentlig Del af deres lille Løn, at hvis man indskrænker dem i betydeligt Antal eller helt borttager dem, maa man være betænkt paa at give Banearbejderne Ækvivalent derfor. Anderledes stiller det sig med Hensyn til de højere staaende Funktionærer, for hvem disse Billetter staa i et saa forsvindende Forhold til deres Løn, at den Betragtning ikke kan gøres gældende for deres Vedkommende.

Sammerich: Den ærede Ordfører sagde i Gaar, da vi begyndte at behandle